

[Arne Melchior]

Jeg sluttede mit indlæg før med at sige, at man kan i Danmark som i de fleste andre lande holder ferie både efter enhver pengepung og efter enhver lystfønmelse. Vi har bondegårdsferierne. Det er ikke noget, fru Inger Stilling Pedersen står her og finder på. Vi har campingpladser, vi har 102 vandrehjem, som desværre tit står tomme. Vi har kroer og hoteller og feriehus og ferielejligheder i alle prisklasser og i alle landsdele. Vi har disse tilbud. Vi har også billig mad, og vi har mellemtyr mad eller halvbillig mad, og vi har dyr mad. Det hele findes. Problemet er at gøre det mere tilgængeligt, at få det meldt ud.

Der står som overskrift i en avis i dag »Hvor ligger Danmark«. Det er nogle franskmænd, der har fortalt, at de kender visse danske produkter, men de ved faktisk ikke, hvor Danmark ligger. At det er tilfældet i USA for 90 pct. af befolkningens vedkommende, ved vi.

Dér ligger vores problem, ikke i det, fru Inger Stilling Pedersen påpeger er attråværdigt. Jeg er enig i, at det er attråværdigt, men det findes altså. Det er ikke Danmarks turismes problem.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg ved ikke, om jeg har lyst til at kommentere det, for det er nok set med den nye – i parentes – turistchefs øjne.

Jeg påstod ikke, at alt det dér ikke fandtes. Jeg sagde bare, at det er af meget stor betydning, at vi har det, og at vi måske udbygger det, også at vi sælger det til udlandet. Det blev sagt af en tidligere ordfører, at vi har det, men at det måske ikke er godt nok kendt. Det er nemlig ikke godt nok kendt ude omkring, og vi kan måske også gøre nogle fremstød herhjemme for de ting, vi har. Der blev ikke sagt noget om, at vi ikke havde det.

Jimmy Stahr (S):

Jeg har prøvet et lille eksperiment. Jeg har sat mig hernede i salen for at lytte som en ganske almindelig, interesseret tilhører til denne debat, og jeg må sige, at hvis man altid oplever det som tilhører, kan man godt blive lidt beklemt.

Nu tog jeg ikke tid, og jeg ærgrer mig over, at jeg ikke havde et stopur med. Det viser sig, at langt de fleste af ordførerne har brugt utrolig meget tid på at fortælle, hvorfor de ikke vil sige noget om det radikale forslag, og hvorfor de synes, at det er en dårlig idé at snakke om turisme. Samtidig bruger de en stor del af deres tid til at fortælle, at det er et meget, meget vigtigt erhverv.

Det, at det har været diskuteret to gange i løbet af en samling, er vel ikke så overraskende, hvis vi nu tænker på det erhverv, der kommer lige før i størrelse, landbruget. Tænk, hvor mange gange vi har diskuteret landbrug herinde i denne samling, og industrien har været diskuteret mange gange. Så er det egentlig ikke så mærkeligt, at vi diskuterer det tredje- eller måske fjerdestørste erhverv to gange. Jeg synes, meget af tiden er gået med det.

Jeg sad især og ventede på, at når nu den nye formands indlæg kom, så ville han benytte lejligheden til virkelig at sælge dansk turisme. Der er ikke så mange at sælge den til her, men vi ved, at noget af det vil komme ud. Bagefter vil det måske komme som artikel i hvert fald, der vil komme et fremstød. Lidt af det samme havde jeg forventet fra industriministeren.

I stedet for kommer der et surt opstød, vil jeg nærmest sige, fra industriministeren og fra hr. Arne Melchior. Det er først i den korte bemærkning bagefter, han virkelig kommer op, da han åbenbart er blevet tilstrækkelig provokeret.

Jeg synes ikke, der er noget mærkeligt i, at vi diskuterer de her ting, og jeg synes især, at de ansvarlige – dem er der mindst to af til stede her i salen – kunne have benyttet lejligheden til at tage de ting op, for det er faktisk interessant for os alle sammen.

Det nytter ikke, at den konservative ordfører står og siger, at der er noget odiøst ved det, hvis politikere blander sig i det. Jamen vi blander os på alle mulige måder i turismen. Der er ikke én turist eller én turistentreprenør i det her land, der kan bevæge sig én centimeter, uden at politikerne står på nakken af ham, med eller mod hans vilje.

Vi kan være enige med hr. Dohrmann. Det er sjovt, at vi har alle de forskellige former, vi har sommerhusudlejere, og vi har campingpladsejere, osv., men de er jo alle